

OZVENA Z BOBROVCA

Číslo 5

november, december 1999

Ročník: III.

Z obsahu:

- Zo zasadania obecného zastupiteľstva • Osobnosti našej obce •
 - Čo nového v Spolku dôchodcov •
- Súťaž • Bobroveckí záhradkári vystavovali • Z histórie obce •

ZO ZASADANIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 16. septembra sa poslanci zišli na piatom tohtoročnom zasadaní obecného zastupiteľstva. Po otvorení a kontrole plnenia uznesenia z predchádzajúceho zasadania obecného zastupiteľstva predniesol starosta obce správu o plnení hlavných úloh za I. polrok 1999. V ďalšom bode Katarína Osadská, ekonómka, konštatovala, že za I. polrok 1999 plnenie rozpočtu obce v príjmovej časti predstavovalo 63% a vo výdavkovej časti 38%. Poslanci po diskusii schválili výšku poplatku za uskladnenie odpadu na skládke v Bobrovci, a to občania Bobrovca zdarma, v prípade uskladnenia väčšieho množstva nad jedno auto 50 Sk/tona a ostatní 500 Sk/tona, ďalej schválili likvidáciu živého plota v dolnom parku z dôvodu zabezpečenia bezpečnej premávky na miestnej komunikácii a tiež pokračovanie v prácach na stavbe „Kanalizácia IV. etapa“. Eva Dikantová, predsedníčka komisie pre kultúru, šport a sociálne veci informovala o zasadaní komisie a o príprave propagačného letáka o našej obci, ktorý navrhujú v tvare skladačky a chcú ho vydať ešte v tomto roku. Poslanci zamietli žiadosť Ing. arch. Inocenta Gézeho a manž. o umiestnenie stavby rodinného domu v časti Pod Lipovcom na parc. č. KN 2506.

ZRNKO MÚDROSTI

*Stále bedákame, že máme málo času,
ale žijeme tak, akoby sme ho mali nazvyš.*

Seneca

Z JESENNEJ KRONIKY

*List padá po liste,
vždy je to to isté
a predsa vždy iné.
Jeseň v pavučine.
Jeseň v suchom stble.
Slnko v jarabine.*

*Čo všetko jeseň
skrýva v svojom koší?
Poslednú pieseň
uzímaných vtákov.
Šípky aj trnky,
ovocinu sadov.
Hmly a osuhle,
čoraz menej slnka.
Klnka, rasa klnka ...
Pesnička detí
na vábenie leta.*

*Tmou lampa svieti.
Dážď zmyva leto
zo stromov.*

Anna Olšovská

Viete že ...

... pred 115 rokmi /25.10./ sa narodil v Budapešti Július Kustra, publicista, knihkupec, nakladateľ - detstvo prežil v Bobrovci

... pred 111 rokmi bola v obci založená dychová hudba, ktorú riadil kapeník z Poľska

... pred 110 rokmi /18.10./ sa narodil v Bobrovci Jozef Kello, herec, spoluzakladateľ SND v Bratislave

OSOBNOSTI NAŠEJ OBCE

**BOŽENA
SEMANOVÁ**

„V mene Božom začínam spomínať. Narodila som sa 25. augusta 1912 v Bobrovci, v dreveničke pokrytej šindlom s jednou miestnosťou na bývanie.“ Tak začína svoj životopis pani Božena Semanová, rodená Fašiangová.

Narodila sa ako tretie dieťa v chudobnej rodine, pre ktorú chlieb zarábala otec v Budapešti i v Amerike. Matka aj stará matka jej dali

výchovu, ktorá formovala mladú citlivú dušu. Po vychození ľudovej školy chodila pešo každý deň cez Vrchháj do Liptovského Mikuláša, do meštianky. Vtedy sa v škole veľa spievalo, recitovalo a to bolo ďalšie pozitívum v jej živote. Tak, ako staršiu sestru Helenku, aj ju matka zapísala na jednoročný obchodný kurz do Spišskej Novej Vsi. Počas kurzu bývala v kláštore u sestričiek, čo malo tiež vplyv na jej výchovu. Po skončení ju pozvala sestra do Košíc a tu si našla svoje prvé zamestnanie na okresnom súde. Potom pracovala v Gelnici, v Poprade a v Prešove, kde sa v roku 1938 vydala. Toto manželstvo nebolo vydaté. Nepomohlo ani presťahovanie sa späť do Bobrovca, do nového domu, ktorý postavil otec. Miesto manžela jej pomáha vychovávať troch synov - Blažejka, Ivana a Dušana odvovený otec. Osud ju ťažko skúšal. Najstarší syn tragicky zomrel, zhoršila sa finančná situácia v rodine. Nakoniec si našla zamestnanie, aby uživila rodinu - školská jedáleň v Bobrovci, ONV v L. Mikuláši. Do dôchodku odišla zo svojho posledného zamestnania z STS v L. Mikuláši, kde pracovala ako sekretárka. Rodinné problémy a starosti ju urobili vnímavější voči svojmu okoliu, vzdelanie a čítanie jej otvorili obzory a pisací stroj na pracovnom stole priam volal po tom, aby písala.

Svoj prvý článok napísala do Prešovských novin: Za Elenou M. Šoltésovou. Potom sa k písaniu dostala až v rodnom Bobrovci. Takto si na to spomína: „Keď som sa vrátila domov, uvecomila som si aká je v našej obci bohatá kultúrna činnosť. Chytilo ma to za srdce a redakcia Slovensky mi dala priestor. Chcela som byť osozná tým, že budem poukazovať na úžasné úsilie našich ľudí v kultúrnom dianí.“

Okrem Slovensky jej dali priestor v Liptove, Smene, Osvetovej práci. Ďalej písala do Života, Maticných novín, Televízie, Roľníckych novín, Smeru, Katolíckych novín. V jej kronike je podchytené písanie do 28 novin a časopisov, v ktorých bola podpísaná pod 288 článkami. V každom článku opisuje a vyzdvihuje udalosti, osoby, zážitky. Málo kritizuje, viac chváli a priam sa hrdí rodným Bobrovcom a ľuďmi, ktorí tvoria jeho dejiny. Takto svoju obec zviditeľňuje 50 rokov a vďaka nej sa vie na Slovensku o Bobrovci.

Trúfam si povedať, že ešte bohatšia je osobná korešpondencia pani Semanovej s významnými ľuďmi - spisovateľmi, umelcami, redaktormi, športovcami, vedeckými pracovníkmi. Dostal sa mi do ruky list Antona Habovštiaka /spisovateľa a publicistu/ pre pani Semanovú. Citujem z neho časť: „Urobili ste správne, že ste sa pokúsili o opravu a žiadali prídavné meno používať v tej podobe, ako ho poznáte vy a vaši spoluobčania od malička. Táto oprava je uvedená v Pravidlách slovenského pravopisu, ktoré vydala Slovenská akadémia vied v roku 1991. V tejto publikácii je na strane 469 v kapitole Názvy obcí na Slovensku tento údaj: Bobrovec, -vca m.: Bobrovčan, Bobrovčanka a bobrovecký, nie však bobrovský.“

Aj korešpondencia s PhDr. Miroslavom Huskom /spisovateľom/ bola prospešná pre Bobrovec. Spracoval zápisky p. Antona Raka o Bobrovci - ľuďoch, zvykoch, historických udalostiach a spoločenskom dianí. Brožovaná publikácia BOBROVEC autor Rak, vyšla ako separát Vlastivedného zborníka 1 v Matici slovenskej v Martine.

Roky na dôchodku nepremámila pani Semanová oddychovaním, opatrovala vnúčata, brigádovala v L. Jáne na chate ako chyžná. Boli to plodné roky aj čo sa týka dopisovateľskej činnosti. Pre našu obec majú nesmiernu cenu. Na návrh redakcie Smena v roku 1972 bola pozvaná do Bratislavy, kde jej Slovenský zväz novinárov a Slovenský úrad pre tlač a informácie v Bratislave udelili Čestné uznanie za úspešnú korešpondenčnú činnosť.

Viacere redakcie jej udelili svoje ocenenia. Naším ocenením je zaradenie pani Boženy Semanovej medzi osobnosti našej obce.

Anna Oľšovská

ČO NOVÉHO V SPOLKU DÔCHODCOV

Cestou z úspešného zázajdu na Spiš sme sa v autobuse dohodli na malom posedení, či skôr „dôrobníku“ pri hudbe a drobkách.

Slovo dalo slovo a životaschopní bobroveckí dôchodcovia nosili zemiaky, varili droby, pripravovali sálu, aby sa 2. októbra mohli spoločne zabaviť. To, čo si naplánovali sa naozaj uskutočnilo. Na dverách sály kultúrneho domu visel plagát s týmto textom:

**My, bobroveckí starí páni
a letoté dámy,
nie sme ešte nemohúci,
bavíme sa sami.
Sami sebe navaríme
bobrovecké droby.
Sami sebe zaspievame,
tak sa radosť robí.**

Pri oficiálnom otvorení vnučka pani Márie Matloňovej zarecitovala a zaspievala, potom sa už bavili dôchodcovia sami. Spievali sa ako za starých čias kuplety, ktoré napísala pani Anna Hrdková. Pripečené, voňavé droby a dobré víno rozhýbali staré kosti. Spievalo sa a tancovalo. Nálada stúpala ako ručička na ciferníku hodín.

V pondelok 4. októbra pozdravili dôchodcovia starostu obce s vencom z obilia a z každého ich slova sálala radosť a chuť do života. Chuť pomáhať a nie len čakať čo nám kto dá.

Napriek tomu nám dali. Náš Spolok dôchodcov dostal 33 vstupeniek na muzikál: **Pacho sa vracia**. Na predstavení sme boli v Dome kultúry v Lipt. Mikuláši a dobre sme sa zabávali.

Anna Oľšovská

Takéto kuplety si dôchodcovia spievali:

*Cez dedinu bystrá voda pretekala,
keď som sa v nej ako dieťa kúpavala,
ale žiaľ, už taká nie je.
Hádzeme do nej všetko nepotrebné.*

*Nájdeme tam fľaše, uhynuté mačky,
hrnce, konzervy, igelitové tašky.
Postoj človek, zamysli sa,
veď na toto všetko slúži popolnica.*

*Nielen voda žaluje na naše činy,
zdevastovaná príroda nás tiež vini,
kolo mlyna vrby rásťli,
stavidlo žihľavou a lostím zarástli.*

*Popri vode hŕby hnoja a nečinu,
ak ti doma niečo chýba nájdeš si tu.
Matrac, do kúpeľne valec,
hŕba tehál a zodratý starý kapec.*

*Pri pohľade na túto hrôzu srdce boli,
či už nielo nikoho, kto o to stojí,
by príroda čistá bola
veď na to netreba ver vysoká škola.*

*O nič lepšie nie je to na nižnom konci,
kedyže to tam len vozia, hádam v noci.
Vo vode sú handry, kosti
a okolo celé haldy zbytočnosti.*

Veľkou chybou, že rozhlas sa často kazí,
márne starosta o nápravu vás prosí.
Dajme si ruku na srdce,
nezáleží nám na vzhľade našej obce.

Taký návrh zrodil sa za obec čistú,
nech náš hajčí nesedí len na smetisku.
Pridajme mu stovku či dve,
nech spravi kontrolu celej našej obce.

Keď niekoho pristihne pri tomto čine
bez pardónu v rozhlase ho vykričime,
nech to bude brat či sestra,
takýmto spôsobom sa vinník potrestá.

Poznáme, že kura je tvor pekný, malý
nejednému zdvihne adrenalín v krvi.
Veď to vtáča rozum nemá,
preletí, rozhrabe zobne aj čo nemá.

Preto kura u mnohých je kameň sváru,
netreba preto hneď dvihať na ňu skalu.
Urobme mu dobrú klietku,
ušetříme si hnev a nejednu hádku.

Hitom dneška je mať doma riadne psisko,
ale potom nepríblíž sa k nemu blízko,
lebo psíček zúbky cerí,
nepustí ňa do brány ani do dverí.

Pokiaľ psíček chráni gazdu, je to práma,
keď ňa stretne na ulici nie je psina,
nemá košík ni vodítko,
vtedy sa prac do bráničky čo je blízko.

Iste každý vie, čo je to štatút obce,
mnohým sa to ani čítať veru nechce.
Ale tam sa predsa vraví,
potrestaný bude ten, čo zle urobí.

Diskotéky sú naša špecialita.
Poriadateľ všetkých pri vstupe privíta:
Zaplať vstupné, to sa patrí,
nevadí že ti neostane na Sparty.

Hudba reve, mladi skáču, dom sa trasie,
tanečníkom vyschnú hrdlá, pipel rastie:
Pod' do šenku, čo tam majú,
bez rozdielu veku všetkým predávajú.

A vek účastníkov je pozoruhodný,
ak máš sedemnásť, tak si tu hosť nevhodný,
lebo priemer je tu takých trinásť, štrnásť
nájde sa aj pätnásťročný.

Pozor rodičia, nebudte ľahostajní!
Vaša voľnosť našich mladých iba kazí,
rady starších odmietate,
vraj zjijeme ešte v našom starom svete.

Vstupnou bránou do Bobrovca je Pastovník,
z tých, čo tam bývajú, nemyslí na to nik.
Darmo dom je spredu krásny, nový,
keď za ním sú hĺby nepotrebných kraksní.

V tejto časti bývajú mladé rodiny,
chceli by sme od nich vidieť dáke činy.
Za domom nech stromy rastú
aj na tom nech si počesť oči pasú.

BLAHOŽELÁME

Všetko najlepšie do ďalších rokov života prajeme
jubilantom:

Márii Lisej k 93. výročiu narodenia
Anne Vrabcovej k 91. výročiu narodenia

Narodili sa: august: Matúš Garb
september: Petra Pieterová

Manželstvo uzavreli:
august: Pavel Tomko a Miroslava Včelová
Peter Matejka a Lucie Urbánková
september: Marek Antol a Martina Ševčíková
Jaroslav Mihál a Danka Ďudisová
Juraj Pikala a Andrea Šabláturová

Opustili nás: august: Justína Rúčková, 88-ročná
Pavína Rusinová, 56-ročná
september: Ružena Klimová, 59-ročná
Štefánia Triznová, 89-ročná
Anna Ondrejková, 38-ročná

KALENDÁRIUM

- 1. 11. Sviatok všetkých svätých
- 2. 11. Pamiatka zosnulých
- 10. 11. Svetový deň mládeže
- 13. 11. Medzinárodný deň nevidiacich
- 1. 12. Svetový deň boja proti AIDS
- 8. 12. Nepoškvrnené počatie Panny Márie
- 10. 12. Medzinárodný deň ľudských práv
- 24. 12. Štedrý deň
- 25. 12. Narodenie Pána
 - 1. sviatok vianočný
 - 2. sviatok vianočný
- 31. 12. Silvester

PRANOSTIKA

- Keď padá na Martina,
aj Veľká noc pride na bielom koni.
- Keď svätý Ondrej peknú cestu Lucii spraví,
aj Mikuláš ho pochváli.

Miestne kultúrne stredisko Bobrovec
Vás pozýva na
KABARET
dňa 27. novembra 1999
o 17.00 hod. v kultúrnom dome v Bobrovci

HUDBA:
D. J. JAROSLAV VOZÁRIK, FOLKOVÁ SKUPINA TRELKO

V cene vstupenky v hodnote Sk 150 je aperitív a večera
Predaj vstupeniek v Miestnom kultúrnom stredisku.

Z HISTÓRIE OBCE

V roku 1880 bolo v Bobrovci spolu 280 domov, z toho asi 20 tzv. „múraníc“. Tieto však boli stavané z kameňa-pieskovca, ktorý ale v múre zvlhol. Bolo to nezdravé a ľudia v týchto domoch chorľaveli. Ani obloky na týchto domoch neboli vyhovujúce. Boli malé a celý rámk obloka mal až osem sklenených štvorcov, takže na rámičku bolo viac dreva ako skla.

Drevené domy stavali v hromadách, v jednom rade štyri, najmenej však dva mali spoločné steny. Jeden rad domov stál čelom na juh, druhý na sever. Mali spoločnú ulicu. Sám jeden dom na čiare bol zriedkavosťou. Prvé domy týchto radov, ktoré mali čelnú stranu do obce, štyri mali vkusne zdobené, zväčša vyrezávané a nad štítom stála drevená vyrezávaná figúrka, či križik, polmesiac, prípadne v štíte bolo malé okienko zvané „kuklica“. Ozdoby boli aj okolo okien, niekedy aj zafarbené.

Drevené steny neboli cmietnuté, ale niektoré boli obité hobľovanými doskami.

Spodná základná časť domu, zvaná „múrik“, na ktorej boli postavené drevené trámy stien, bola zo skála, obhodená hlinou farbenou na čierne. Strechy boli prikrýté šindľami a niekedy aj slamou zviazanou do „snopekov“.

Na domoch neboli komíny. Dym z ohnišťa unikal dreveným „lievikom“ rovno na pôjd, ktorý bol začadený, a tak bol súčasne i udiarňou.

V izbách drevené povaly boli vkusne urobené z hobľovaných dosák. Aj trámy boli hobľované. Na strednom tráme bolo vyrezané meno majiteľa domu a dátum výstavby.

Ku každému domu patrilo aj humno s maštalou takej veľkosti, koľko mal majiteľ poľa. Málc poľa, malé humno. Humná stavali ďalej od domov a stavali ich tak, aby do každého mohol vojsť voz.

Aj sypárne stavali osobitne na vzdialenom mieste, zvyčajne pri vode, aby boli chránené od ohňa. Sypárne boli zrubené z nekresaného dreva, omazané /opackané/ 6-7 centi-

metrovou hlinenou vrstvou. Hlina bývala zmiešaná s rezanou slamou a aby neodpadala, povbivali do zrubu drevené kliny a na týchto sa uschnutá hlina /výmazovka/ držala. Do zrubu robili aj klenbu /pova/ sypárne. Túto najprv tiež obhádzali hlinou a až potom sypárne zastrešili šindľom alebo slamou. Robili tak z protipožiarneho opatrenia. V prípade ohňa, ak horela strecha sypárne, hákmi strechu strhli a zrub zachránili. Tieto opatrenia neboli náhodné, ved v sypárňach bývala uložená celá zásoba pokrmov i šatstva, okrem zemiakov, a ak sypáreň zhorela, domáci nemali ani čo jesť, ani si čo obliecť.

Staré bobrovecké domy - drevenice mali izbu, pivoar a komoru, prípadne drevárňu. V izbe okrem posteli bol stôl, drevená kanapa, na ktorej aj spávali, drevené stoličky a lavice, kredenc alebo stojan /stélážňa/, na ktorú sa ukladali hlinené hrnce a misy. Keď na spanie nebolo miesta v posteli alebo na kanape, rozložili na dlážku „strožiliak“ naplnený slamou a na ňom spali. V pivoare bolo „ohnisko“, na ktorom gazdiná varila. V jeho spodnej časti bola pec na pečenie chleba. Pivoarová dlážka bola hlinená. Zariadenie v dome bolo drevené, najviac doma vyrobené.

Okolo roku 1900 sa začali v Bobrovci stavať už modernejšie murované domy. Vtedy už boli tehelne i vápno, ktoré páliili bratia Račkovi najprv pri potoku Jalovec a potom v Tokarinách pri Lipovci.

Začala sa nová výstavba Bobrovca. Ľudia si stavali dvojizbové tehlové domy s kuchyňou a špažou. Ako krytina používali škridlu, a to aj na vonkajšie pivnice a sypárne.

Po roku 1930 vznikla osada Škorupovo, nazvaná po mene prvého osadníka. Postupne pribúdali ďalšie staviská, najmä po druhej svetovej vojne.

Pri sčítaní domov roku 1949 bolo 340 domov a k 1. júlu 1969 je už 520 domov a 17 chat.

Anton Rak
Vlastivedný zborník 1

Posledné sčítanie obyvateľov, domov a bytov sa uskutočnilo v dňoch 2. a 3. marca 1991, podľa ktorého bolo v obci 475 trvale obývaných domov, 94 neobývaných domov, 43 chat na individuálnu rekreáciu, 31 účelových budov.

Najbližšie sčítanie obyvateľov, domov a bytom sa uskutoční v roku 2001.

V tomto období je v našej obci 595 rodinných domov /z toho v časti Škorupovo 25/, 6 bytových domov, 24 účelových budov a 2 chaty na individuálnu rekreáciu. V chatovej oblasti Tokariny sa nachádza 43 chat na individuálnu rekreáciu a 14 účelových budov /podnikové rekreačné zariadenia/. V lokalite Červenec evidujeme 2 turistické útulne.

-oú-

V októbri 1949 boli poväňané na Huraji pivnice pri ceste. Tieto pivnice slúžili občanom v okolí časti obce Huraja na zimné uskladnenie zemiakov /švábky/. V jednej pivnici boli drevené prehrady, kde malo aj desať rodín zemiaky a každá mala kľúč od pivnice len jeden. V ten čas ľudia si tak dôverovali, že nebola žiadna krádež a nikomu nič nechýbalo.

*Dnes je tomu 50 rokov od tej doby.
Peter Trizna - Petrík*

ČITATELSKÁ SÚŤAŽ DARČEK POD STROMČEK

Za posledných 100 rokov ľudia viac zdevastovali Zem ako generácie za minulých 1900 rokov. Ľudstvo robí neopraviteľné zásahy do prírody a pozná ju vôbec?

Ak si myslíte, že áno, odpovedzte na súťažné otázky:

1. Ktoré zvieratko na Zemi znesie najťažšie podmienky - vodu nepotrebuje aj niekoľko mesiacov, vydrží aj morskú vodu, pochnutá si na čomkoľvek a je neobyčajne plodné?
2. Vtákov neustále ubúda, čo ako sa množia, prežije ich menej ako je rodičov. Jeden z nich dokonca hniezdi v treskúcej zime - vo februári. Ako sa volá tento náš krásny vták?
3. Ešte veľa toho nevieme o stromoch. Každý z nich má iné drevo. V ruskej tajge rastie strom, ktorého drevo je tvrdšie ako niektoré kovy. Používajú ho na výrobu rôznych súčiastok. Jeho nie tak tvrdý príbuzný rastie aj u nás /aj v Bobrovci/. Uveďte názov stromu.

Správne odpovede prinesite alebo pošlite do Miestneho kultúrneho strediska do konca novembra. Zo správnych odpovedí vylosujeme troch a ich mená budú uverejnené v mimoriadnom čísle Ozveny z Bobrovca koncom decembra.

BOBROVECKÍ ZÁHRADKÁRI VYSTAVOVALI

Hoci bol tento rok z hľadiska pestovania ovocia, zvlášť jadrového, veľmi nepriaznivý rozhodla sa základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov usporiadať v dňoch 16. a 17. októbra tradičnú výstavu ovocia a zeleniny spojenú s aranžovaním kvetov.

Kým po iné roky vystavovali len členovia základnej organizácie, tento rok organizátori pozvali i nečlenov ochotných sa pochváliť svojimi výpestkami. A veru bolo čo obdivovať.

S jesennou kulisou vo vyzdobenom priestore jednoznačne vynikli okrasné kapusty p. Vrabčovej a p. Varečkovej, obrovské tekvice pp. V. Šinku a J. Dikanta st., jadrového ovocia jablák odrody Rubin pp. J. Kellu, V. Šinku a R. Lehotského.

Z plodovej zeleniny púťali pozornosť papriky p. Eleny Kovačičovej, Anny Hrdkovej, Valeriána Šinku, z koreňovej zeleniny karotky. Medzi zvláštnosti iste patrili tunajšie výpecky hrozna p. Miloša Buntu, Emilie Meššovej a bohato zarodeny citrónovník p. Alfonza Komára.

Potešiteľná bola i účasť žien a dievčat na súťaži v aranžovaní kvetov organizovanej MKS Bobrovec. Prevládali jesenné motívy. Najkrajšie exponáty boli odmenené vecnými cenami a boli súčasťou výstavy ovocia a zeleniny. Prvé miesto získala Danka Grajková.

Organizátori touto cestou ďakujú všetkým zúčastneným, ktorí svojimi výpestkami a prácami pomáhajú dvíhať kultúrnu a vedomostnú úroveň našich občanov. Zvláštne podakovanie patrí i Obecnému úradu, najmä starostovi obce p. Miroslavovi Kusému, ktorý bezplatne poskytol výstavné priestory a pomohol pri organizovaní výstavy.

A nakoniec úprimne ďakujem i p. Anne Oľščvskej, ktorá urobila scenár výstavy.

Alfonz Komár
predseda ZO SZZ

OZVENA Z BOBROVCA: vydáva Obec Bobrovec, redakcia Obecný úrad Bobrovec č. 90, č. tel.: 0849/5596501. REDAKČNÁ RADA: Anna Oľščvská, Miroslav Kusý, Katarína Osadská. VYCHÁDZA: každé dva mesiace. POVOLENÉ: Okresným úradom Liptovský Mikuláš pod registračným číslom 1/97. TLAČ: TYPOPRESS s.r.o. Ul. J. Žuffu 5, 031 01 Liptovský Mikuláš, tel.: 0849/5514395, tel./fax: 0849/ 5541 490. TERMÍN UZÁVIERKY NASLEDUJÚCEHO ČÍSLA: 14. decembra 1999

